

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Mariana Kokeše a Martina Kopy ve věci

žalobce: **MAGION system, a.s.**
sídlem Jiráskova 1252, 755 01 Vsetín
zastoupené advokátem Mgr. Markem Šimkou
sídlem Moravské náměstí 754/13, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem třída Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno

za účasti: **Masarykova univerzita**
sídlem Žerotínovo nám. 617/9, Brno

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 7. 12. 2023, sp. zn. ÚOHS-R0139/2023/VZ, č. j. ÚOHS-441492023/162

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce dne 9. 2. 2024 podal ke zdejšímu soudu žalobu proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „předseda“) ze dne 7. 12. 2023, sp. zn. ÚOHS-R0139/2023/VZ, č. j. ÚOHS-44149/2023/162 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo změněno rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 9. 2023, č. j. ÚOHS-33947/2023/500, sp. zn. ÚOHS-S0249/2023/VZ (dále jen „rozhodnutí žalovaného“) a podaný rozklad byl zamítnut.
2. Rozhodnutí byla vydána ve věci přezkoumání úkonů zadavatele (osoby zúčastněné na řízení), Masarykovy univerzity, IČO 00216224 (dále též „zadavatel“) v rámci veřejné zakázky „*Otevřený informační systém pro Masarykovu univerzitu*“, ev. č. zakázky ve VVZ: Z2019-004453 (dále jen „veřejná zakázka“ či „zadávací řízení“), která je zadávána v řízení se soutěžním dialogem (dále jen „ŘSSD“) dle § 68 a násl. zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZZVZ“).

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. Ve včas podané žalobě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), splňující též ostatní podmínky řízení (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.), žalobce navrhuje, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil. Žalobce popisuje řízení, proti kterým podává samostatnou žalobu.
4. Žalobce brojí proti nerovnému zacházení a netransparentnímu přístupu zadavatele, o kterém se dozvěděl ze spisového materiálu vedeného v dalších správních řízeních (vyloučení zadavatele z řízení se soutěžním dialogem a proti zahájení řízení se soutěžním dialogem). Zadavatel u jiných účastníků soutěžního dialogu buď považoval za vhodná řešení ta, která nebyla dostatečně zdokumentována, nebo těmito účastníkům na rozdíl od žalobce umožnil předložit ucelené návrhy řešení, které reagovaly na zadavatelovy upravené požadavky. Žalobce byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem žalovaného. To mělo za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby.
6. Jelikož žalobce v žalobě nepředložil žádné argumenty směřující k napadenému rozhodnutí, nelze se k žalobě vyjádřit. Žalovaný odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78 a ze dne 19. 12. 2019, č. j. 2 As 105/2019-39.

IV. Vyjádření zadavatele jako osoby zúčastněné na řízení

7. Zadavatel popisuje kontext řízení. Výběrové řízení je z pohledu rozsahu a dopadů na fungování zadavatele zásadní. Procesní postup žalobce je od počátku motivován dosažením co nejdelšího časového období, po něž nebude Masarykova univerzita oprávněna ukončit výběrové řízení. Masarykova univerzita dává ke zvážení, zda procesní obstrukce nehraničí se zneužitím práva.
8. Zadavatel nepopírá, že výměna dodavatele pro žalobce představuje výrazný zásah, pročez je logický zájem žalobce o veřejnou zakázku. Žalobce měl v rámci výběrového řízení rovné postavení ve vztahu k ostatním dodavatelům. Současný stav je neudržitelný, a výběrové řízení (generační obměna stávajícího systému) je jedinou cestou. Zadavatel v rámci veřejné

zakázky nepochybil. Žalovaný se zabýval napadeným rozhodnutím, námitkami žalobce a jejich odmítnutím dostatečně.

V. Ústní jednání

9. Při ústním jednání dne 19. 11. 2025 účastníci setrvali na svých dosavadních stanoviscích k věci. Žalobce konstatoval, že žalovaný měl řízení ve věci přerušit do vyřešení předběžné otázky, zda zadavatel potupoval správně, pokud vyloučil žalobce ze zadávacího řízení a pokud zvolil v předmětné věci zadávací řízení s otevřeným dialogem. Dále konstatoval, že očekával ve věci výzvu soudu k doplnění žaloby, tak jak to avizoval v žalobě spojené s návrhem na vydání předběžného opatření.

VI. Posouzení věci soudem

10. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí předsedy, jakož i rozhodnutí žalovaného, včetně řízení předcházející jejich vydání, a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná** (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
11. Žalobce v žalobě uvedl, že podrobné věcné odůvodnění správní žaloby si vyhrazuje předložit soudu dodatečně, nejpozději ve lhůtě stanovené zdejším soudem. Soud žalobce k doplnění žalobních bodů nevyzýval. Žalobce žalobu podal dne 8. 2. 2024 v 16,56 hod., přičemž napadené rozhodnutí nabylo právní moci 8. 12. 2023. Jednalo se tedy o poslední den lhůty pro podání žaloby.
12. Lhůta pro podání žaloby, v níž byl žalobce oprávněn vznášet nové žalobní body, uplynula. Soudní řízení je ve správním soudnictví ovládáno zásadou koncentrace řízení, kdy účastník řízení může žalobní body uplatnit pouze ve lhůtě pro podání žaloby (viz rozsudek NSS rozsudku ze dne 19. 12. 2019 č. j. 2 As 105/2019-39). Soud tedy ani neměl prostor žalobce k doplnění vyzývat.
13. Žaloba je však dle názoru soudu projednatelná. Vyplývá z ní, že žalobce brojí proti napadenému rozhodnutí z důvodů uvedených v bodě 1.2 c), tedy že žalovaný správně neposoudil námitky žalobce proti nerovnému zacházení a netransparentnímu přístupu zadavatele. Je však faktem, že žalobní námitky jsou vzneseny v obecné rovině. Soud připomíná, že *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod, byť i vyhovující, obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta“* [rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78]. Jako konkrétní žalobní body, ke kterým by se mohl soud konkrétně vyjádřit, bylo možné považovat pouze takové námitky, z nichž bylo možné jasně dovodit, z jakých konkrétních skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené (tj. nikoliv například pouze prvostupňové) rozhodnutí za nepřezkoumatelné či nezákonné. Není úkolem soudu, aby blíže nespecifikovaná obecná konstatování žalobce sám rozváděl, a dotvářel tak za žalobce znění žalobních námitek.
14. Zdejší soud tak především hodnotil, zda žalovaný dostál svým povinnostem v rámci odůvodnění svého rozhodnutí a reakce na námitky žalobce.

15. Ze spisového materiálu soud zjistil, že zadavatel zahájil podle ZZVZ dne 29. 4. 2021 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení se soutěžním dialogem (dále jen „ŘSSD“) veřejnou zakázku s názvem „*Otevřený informační systém pro Masarykovu univerzitu*“. Oznámení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 3. 5. 2021 pod ev. č. Z2019-004453, ve znění pozdějších oprav a v Úředním věstníku Evropské unie dne 4. 5. 2021 pod ev. č. 2021/S 086-222638, ve znění pozdějších opravy k uveřejnění. V rámci zadávacího řízení obdržel zadavatel žádost o účast mimo jiné od žalobce.
16. Zadavatel dne 30. 12. 2022 odeslal rozhodnutí o vyloučení žalobce z účasti v zadávacím řízení z téhož dne. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 16. 1. 2023 námitky a současně podal námitky proti volbě druhu zadávacího řízení. Po odmítnutí námitek zadavatelem rozhodnutím o námitkách ze dne 31. 1. 2023 podal žalobce k žalovanému dne 10. 2. 2023 dva návrhy na přezkum úkonů zadavatele, na základě kterých byla téhož dne u žalovaného zahájena správní řízení vedená pod sp. zn. ÚOHSS0105/2023/VZ ve věci přezkumu rozhodnutí o vyloučení žalobce a pod sp. zn. ÚOHS-S0106/2023/VZ ve věci přezkumu volby druhu zadávacího řízení.
17. Dne 18. 4. 2023 byly zadavateli doručeny další námitky žalobce, ve kterých opětovně napadá rozhodnutí o vyloučení a současně rozhodnutí o vhodnosti či nevhodnosti jednotlivých řešení. Tyto námitky zadavatel rozhodnutím o námitkách ze dne 27. 4. 2023 odmítl.
18. Jelikož žalobce nesouhlasil s vypořádáním svých námitek, podal dne 9. 5. 2023 k žalovanému návrh. Bylo tak zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele podle § 249 ZZVZ ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Žalobce v návrhu tvrdil, že prostřednictvím dálkového nahlédnutí do spisu předchozích správních řízení zjistil informace, dle kterých se dozvěděl o nezákonném postupu zadavatele spočívajícím v tom, že zadavatel rozhodoval o vhodnosti řešení i u dalších účastníků ŘSSD, aniž by od nich obdržel návrhy řešení. Dle žalobce je stěžejním zjištěním, že zadavatel učinil rozhodnutí o vhodnosti řešení jen u některých účastníků. Podle názoru žalobce se tímto postupem zadavatel dopustil nerovného zacházení mezi účastníky a netransparentního postupu v zadávacím řízení. Dále žalobce uvedl k celkovému vedení zadávacího řízení, že jde o proces netransparentní, neboť zadavatel nevyhotovuje žádnou dokumentaci týkající se definování svých potřeb, a ze strany zadavatele tak dochází ke zneužití neformálnosti ŘSSD. Takové vedení zadávacího řízení podle žalobce není v souladu s § 6 ZZVZ.
19. Soud konstatuje, že odkáže-li v případě shody mezi svým názorem a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí na toto odůvodnění, jde o běžnou a možnou praxi, neboť není smyslem soudního přezkumu opakovat již dříve vyřčené (srov. např. rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, č. 1350/2007 Sb. NSS).
20. Správní orgány uzavřely, že žalobce nemá aktivní legitimaci pro podání návrhu od okamžiku zániku účastenství v zadávacím řízení. Žalovaný ve svém rozhodnutí chápe aktivní legitimaci žalobce tak, že nebyla dána již k okamžiku podání návrhu („*nebyl podán oprávněnou osobou*“). Dle předsedy tímto výrokem nesprávně určil okamžik zániku aktivní legitimace, neboť žalobci aktivní legitimace zanikla až v průběhu nyní vedeného správního řízení. Jelikož na tuto situaci se tak nemůže vztahovat § 265 písm. b) ZZVZ, neboť navrhovatel v době podání návrhu ještě aktivně legitimován byl, změnil předseda výrok rozhodnutí žalovaného. Tato změna však dle předsedy ničeho nezměnila na tom, že obecný závěr

rozhodnutí žalovaného, tj. že došlo ke ztrátě aktivní legitimace navrhovatele, je správný a v souladu se zákonem.

21. Žalobce namítá zkrácení svých práv přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem žalovaného, resp. byl zkrácen na právech, která mu přísluší, takovým způsobem, že to mělo za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí.
22. Stran závěrů o nedostatečnosti aktivní legitimace se soud ztotožnil se závěry předsedy. Předseda ve svém rozhodnutí uvedl, že bylo namístě rozhodnout podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, neboť sice návrh podala oprávněná osoba, avšak v průběhu správního řízení v důsledku nastalé právní moci předchozího prvoinstančního rozhodnutí a předchozího rozhodnutí předsedy navrhovatel pozbyl veřejné subjektivní právo na posouzení úkonu zadavatele a s ním i aktivní legitimaci k podání návrhu. V tomto ohledu soud neshledal, že by předseda porušil práva žalobce takovým způsobem, že by to mělo za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí. Předseda při svých závěrech postupoval správně a v souladu se zákonem.
23. Předseda se zabýval tím, zda je možná u žalobce existence přinejmenším hrozby újmy na jeho právech. Dospěl k závěru, že by nešlo o újmu, která by ho legitimovala k podání návrhu. Pokud dodavateli žádná subjektivní újma nevznikla či alespoň nehrozí právě v důsledku domnělého porušení zákona ze strany zadavatele, není dodavatel oprávněn návrh podle § 250 ZZVZ podat, resp. žalovaný není oprávněn takový návrh věcně posoudit.
24. Předseda správně zdůraznil, že žalobce měl možnost se ucházet o veřejnou zakázku a zadavatel s ním vedl soutěžní dialog, avšak žalobce svým nabídnutým řešením před potřebami zadavatele neobstál. Žalobce tak není dodavatelem, kterého zadavatel pro plnění veřejné zakázky hledá, což zadavatel projevil v rozhodnutí o vyloučení a tento postup zadavatele, obstál i ve správním řízení před žalovaným. Obstál rovněž před zdejším soudem, který rozhodl o žalobě žalobce stran rozhodnutí o vyloučení rozsudkem ze dne 27. 6. 2025, č. j. 29 Af 29/2023-287. Předseda správně uvedl, že žalobci tak přestala v důsledku postupu zadavatele hrozit újma.
25. Žalobce brojí proti nerovnému zacházení a netransparentnímu přístupu zadavatele.
26. Předseda se vyjádřil k námitce žalobce, že z důvodu nově zjištěných skutečností, které zjistil z nahlížení do spisu, může být opětovně žalovaným přezkoumáno rozhodnutí o vyloučení. Předseda uvedl, že je z obsahu argumentace zřejmé, že žalobce se snaží námitkami ze dne 18. 4. 2023 (a také návrhem) opět napadnout úkon zadavatele spočívající v rozhodnutí o vyloučení a svou účast v zadávacím řízení obnovit. Dle předsedy však žádný z argumentů, který žalobce uvedl v návrhu, není ani obecně způsobilý zvrátit závěr o tom, že žalobce nabídl nevhodné řešení, a tedy ani zvrátit rozhodnutí o jeho vyloučení. S tímto se zdejší soud ztotožňuje a považuje závěr předsedy za správný.
27. Předseda se vypořádal i s námitkou, že zadavatel rozhodoval o vhodnosti řešení, aniž by obdržel jakýkoliv návrh řešení (žalobce v žalobě uvádí, že nerovné netransparentní přístup spatřuje v tom, že zadavatel u jiných účastníků soutěžního dialogu buď považoval za vhodná řešení, která nebyla dostatečně zdokumentována, nebo těmto účastníkům na rozdíl od žalobce umožnil předložit ucelené návrhy řešení, které reagovaly na zadavatelovy upravené požadavky) tak, že tato námitka již byla projednaná a nyní je již opožděná. Pokud žalobce namítal, že zadavatel neobdržel návrhy řešení od ostatních účastníků ŘSSD, nemůže to na jeho vyloučení ničeho změnit, protože řešení žalobce bylo nevhodné, a zadavatel jej proto

vyloučit ze ŘSSD musel. Stejným směrem míří i námitka, že se zadavatel v rozhodnutí o námitkách nevypořádal s tím, že předložené řešení je nezbytné pro následnou kontrolu nabídek. I pokud by tato námitka byla odůvodněná (pokud by se k tomu zadavatel skutečně nevyjádřil), nemohla by ničeho změnit na tom, že řešení žalobce bylo nevhodné. Stejně tak nemůže na rozhodnutí o vyloučení ničeho změnit ani případná skutečnost, že zadavatel učinil rozhodnutí o vhodnosti řešení jen u některých účastníků. Fakt, že povinnost vyloučit pro nevhodnost řešení zadavatel u jiných dodavatelů údajně nesplnil, představuje maximálně důvod pro napadení jejich případného výběru, nelze tím však zpochybnit rozhodnutí o vyloučení.

28. Dále předseda uvedl, že pokud navrhovatel namítal, že zadavatel vede ŘSSD netransparentně, neboť nevyhotovuje dokumentaci shrnující jeho potřeby, je tato námitka rovněž opožděná. Tuto námitku mohl vznést již v okamžiku, kdy se dozvěděl o svém vyloučení. Do té doby se do jeho dispozice žádný takový dokument zjevně nedostal (jinak by tuto námitku nevznášel). Tvrzení, že se o nezpracování takového dokumentu ze strany zadavatele dozvěděl až z nahlížení do spisu, je zjevně účelové a popírá smysl takové námitky. Dle předsedy pak žalobce měl dostatečný prostor k tomu, aby se proti rozhodnutí o vyloučení vymezil, a skutečnosti, které zjistil až posléze, jeho vyloučení nijak neutvrzují a ani mu nikterak neztěžují jeho procesní obranu proti vyloučení. Z toho plyne závěr, že výše popsané námitky žalobce nemohou zvrátit rozhodnutí o jeho vyloučení.
29. S ohledem na uvedené neshledal soud námitky žalobce, tj., že správní orgány žalobce zkrátily na jeho právech takovým způsobem, že by to mělo za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí. Předseda dospěl ke správnému závěru, že v důsledku vyloučení žalobce ze zadávacího řízení tento pozbyl veřejné subjektivní právo na posouzení úkonu zadavatele a aktivní legitimaci k podání návrhu a jeho návrh se tak stal bezpředmětným.
30. Rovněž závěr předsedy, že skutečnosti, o nichž žalobce tvrdí, že je zjistil až nově z nahlížení do správních spisů vedených o dalších správních řízeních, která žalobce u žalovaného zahájil, tj. po lhůtě pro podání námitek proti rozhodnutí o vyloučení, nejsou způsobilé zvrátit toto rozhodnutí o vyloučení, a nemohou tak mít vliv na závěr předsedy, že je podaný návrh bezpředmětný. Předseda správně neshledal námitky žalobce, že by došlo k nerovnému zacházení a k netransparentnímu přístupu ze strany zadavatele, důvodné.
31. Jelikož svá tvrzení o porušení práv v předcházejícím řízení žalobce nekonkretizuje a blíže neuvádí, jakým způsobem mělo být jeho právo porušeno, a jaký konkrétní dopad mělo toto porušení na obsah rozhodnutí, soud se s jeho námitkami vypořádal toliko obecně ve smyslu výše citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78.
32. Pokud se týká námitek žalobce o vhodnosti přerušení řízení žalovaným, tak jak byly vzneseny u jednání, soud konstatuje, že se jedná o opožděně uplatněné námitky.
33. Krajský soud tedy dospěl k závěru, že předseda postupoval správně, pokud rozklad žalobce zamítl s tím, že tento nemá aktivní legitimaci k podání návrhu, jakož i bezpředmětnost jeho námitek vztahujících se k rozhodnutí o vyloučení.

XIII. Závěr a náklady řízení

34. Na základě výše uvedeného soud žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.

35. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.
36. Osobě zúčastněné na řízení soud neuložil žádné povinnosti, a proto jí náhradu nákladů řízení nepřiznal (§60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 19. listopadu 2025

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu